

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en ändring av reglerna för fastställande av jämkad dagpenning i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I syfte att minska dröjsmålen med utbetalningen av jämkad dagpenning föreslås vissa tekniska ändringar i 18 §. Dessutom föreslås att ett stadgande, som säger att i maximitiden för jämkad dagpenning inräknas inte jämkade dag-

penningar från det lagen träder i kraft till utgången av 1995, temporärt skall fogas till 19 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 juli 1994. Avsikten är att lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall gälla till utgången av 1995.

MOTIVERING

1. Nuläget och behovet av ändringar

1.1. Utkomstskyddet för personer som inte har full arbetstid

I 5 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa stadgas om rätten till arbetslöshetsdagpenning för personer som är delvis arbetslösa. 5 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändrades genom en lag som trädde i kraft den 1 januari 1994 (1537/93) så att samordningen av arbetslöshetsdagpenningen och arbetsinkomsten förenhetligades för alla som inte har full arbetstid. Den jämkade dagpenningen är enbart beroende av arbetsinkomsterna.

Nya grupper som började omfattas av jämkad dagpenning från ingången av 1994 var personer med förkortad arbetsvecka eller arbetsdag samt personer som sporadiskt utför heltidsarbete under kortare tid än en månad.

Personer med förkortad arbetsvecka och som sporadiskt utför heltidsarbete var med stöd av den tidigare gällande lagen de mest gynnade med avseende på utkomstskyddet för arbetslösa jämfört med t.ex. deltidsanställda. Permitt-

erade och personer som sporadiskt utför heltidsarbete betalades före den 1 januari 1994 full arbetslöshetsdagpenning för helt arbetslösa dagar utan att inkomsterna av arbetet i praktiken på något sätt påverkade den arbetslöshetsdagpenning som betalades dem. Uppgifter om inkomsterna under permitteringstiden användes i regel inte vid utbetalning av dagpenning, trots att den tidigare gällande 20 § också gällde förkortad arbetsvecka och arbetsdag utöver deltidsarbete som en arbetslös tagit emot. Lagen ledde i vissa fall till en avsevärd överkompensation; det sammanlagda beloppet av utkomstskyddet för arbetslösa och lönen kunde bli större än lönen för heltidsarbete (försäkringslönen) hade varit.

I vissa situationer föreligger efter lagändringen inte längre rätt till jämkad arbetslöshetsdagpenning eftersom arbetsinkomsterna överstiger gränserna i 18 § 1 och 2 mom. Även tidigare kunde inkomsten av ett deltidsarbete eller en bisyssla förhindra utbetalningen av arbetslöshetsdagpenning, trots att den deltidsanställdas arbetstid var kortare än den gräns som nämndes i lagen. Denna situation har blivit allt

vanligare efter att lagen trätt i kraft i fråga om sådana anställda med förkortad arbetsvecka vilkas arbetstid har förkortats relativt litet.

Lagändringen gynnar låglönebranscher och dem som endast har en liten tilläggsinkomst. Ju mindre inkomsterna av det kortvariga heltidsarbetet är jämfört med den lön som ligger till grund för dagpenningen, desto större blir arbetslöshetsdagpenningen. Det kan bli så att en person under en månad betalas mera i jämkad arbetslöshetsdagpenning än vad han senaste år betalades i dagpenning för de helt arbetslösa dagarna under motsvarande tid. Dylika situationer uppstår närmast inom kvinnodominerade, relativt lågavlönade branscher.

Eftersom de som har rätt till jämkad dagpenning betalas arbetslöshetsdagpenningarna månadsvis i efterskott har detta medfört sådana ändringar i rytmen för ansökan om och utbetalning av dagpenningar att arbetslöshetsdagpenning inte kan betalas ut innan den som ansöker om dagpenning har tillställt utbetalaren utredningar över sina arbetsinkomster. Motsvarande förfarande tillämpades redan före den 1 januari 1994 i fråga om arbetslösa som tagit emot deltidsarbete och personer som övergått till deltidsarbete, om lönen för arbetet varierade från månad till månad.

Jämkad dagpenning betalas för alla dagar som personen i fråga har rätt till dagpenning. Dagpenning betalas också t.ex. för tiden för ett sporadiskt heltidsarbete som varar kortare tid än en månad, om det arbetskraftspolitiskt sett föreligger rätt till arbetslöshetsdagpenning. Om personen får arbetsinkomster från flera inkomstkällor under jämkningsperioden, beaktas alla tillsammans vid jämkningen.

Jämkad dagpenning betalas på enhetliga grunder oberoende av varför personen inte har full arbetstid. Socialpolitiskt sett är det en rättvis praxis. Samordningsmodellen har dock i vissa situationer, i synnerhet vid kortvariga sporadiska anställningar, medfört att utbetalningen av dagpenningen har fördröjts. Också löneintyg krävs oftare än tidigare. Samma regel för fastställande av jämkad dagpenning har dock använts tidigare i situationer där en person har utfört deltidsarbete, och det just inte förekommit några verkställighetsproblem. Dröjsmålen med utbetalningen har delvis berott på verkställighetsproblem i anslutning till den strama ikraftträdsetidtabellen för lagen och på arbetslöshetskassornas otillräckliga resurser. Delvis beror dröjsmålen på lagens

struktur, i synnerhet stadgandena om granskningsperioden och när den börjar.

Enligt 18 § 3 mom. är granskningsperioden då dagpenningen fastställs en månad eller fyra på varandra följande kalenderveckor. Granskningsperioden börjar från den förändring som nämns i 17 § 1 mom. 1—7 punkten, t.ex. från det arbetstiden förkortades eller från det deltidsarbetet eller det kortvariga arbetet började. Granskningsperioden påverkas också om personen i fråga blir förhindrad att ta emot arbete och att få arbetslöshetsdagpenning, t.ex. på grund av sjukdom. Om personen inte under en granskningsperiod har arbete med en lön som skall beaktas vid jämkningen av arbetslöshetsdagpenningen, börjar följande granskningsperiod från det att han har börjat i ett sådant arbete.

Förordningen om verkställighet av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (742/84) har redan tidigare gjort det möjligt att i alla situationer betala dagpenning avvägd enligt förtjänsten i efterskott minst en gång i månaden från det rätt till dagpenning uppkommit. Grunddagpenning har betalats till helt arbetslösa med två veckors mellanrum. Till dem som utför deltidsarbete och bisysslor har arbetslöshetsdagpenningen med stöd av förordningen redan före den 1 januari 1994 betalats i efterskott en gång i månaden från det rätt till dagpenning uppkommit.

Arbetslöshetskassorna övergick 1992 och 1993 i regel till tre veckors utbetalningsmellanrum i fråga om helt arbetslösa. Om arbetslöshetskassan så vill kan den i alla situationer betala arbetslöshetsdagpenningen månadsvis i efterskott. Behandlingstiderna för ansökningarna om arbetslöshetsdagpenning varierar från utbetalare till utbetalare. När en person har haft ett sporadiskt heltidsarbete som varat kortare tid än en månad och han tillställer utbetalaren en utredning över lönen för arbetet samt ansökan om arbetslöshetsdagpenning, är beslutet om dagpenning också beroende av inom vilken tid utbetalaren behandlar ansökan om arbetslöshetsdagpenning och fattar beslut om utkomstskydd för arbetslösa i saken. Att man måste ha löneuppgifterna medför dessutom dröjsmål som i sin tur gör att utbetalningen av arbetslöshetsdagpenningen fördröjs. Å andra sidan kan man inte utgå ifrån att det på något sätt skulle vara besvärligare att få löneuppgifter gällande sporadiskt heltidsarbete än vad det under tidigare år har varit eller

fortfarande är att få löneuppgifter gällande deltidsarbete.

Arbetslöshetskassornas genomsnittliga tid för behandling av ansökningar om dagpenning avviker dock inte nämnvärt jämfört med motsvarande tidpunkt 1993. Den genomsnittliga behandlingstiden för ansökningar om dagpenning är ca 3—4 veckor.

1.2. Arbetslöshetsdagpenningens storlek

Före den 1 januari 1994 definierades inte i lagen hur stora löne- eller arbetsinkomsterna i sporadiskt arbete fick bli i jämförelse med den lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen. Inte ens en god löneinkomst påverkade dagpenningens belopp. I praktiken förekom det fall där den lön som är att betrakta som den ordinarie lönekomsten blev mindre än det sammanlagda beloppet av arbetslöshetsdagpenningen och inkomsterna under en månad.

Utkomstskyddet för arbetslösa fungerade inte då, inte ens under en högkonjunktur, som en sporre så att den arbetslöse skulle ha varit beredd att ta emot eller aktivt sökt heltidsarbete som fortgått tills vidare under de villkor som allmänt tillämpas på arbetsmarknaden, trots att det skulle ha funnits sådant arbete, när det var möjligt att få sammanlagt mera i utkomstskydd för arbetslösa och lön än vad som normalt skulle betalas i lön för heltidsarbete i branschen.

Enligt 2 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalas arbetslöshetsdagpenning i syfte att trygga arbetslös arbetssökandes utkomst och att ersätta eller lindra de ekonomiska förlusterna av arbetslöshet. I situationerna ovan nås alltså inte heller syftet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa på det sätt som 2 § förutsätter.

Enligt 18 § 1 mom. utbetalas den jämkade arbetslöshetsdagpenningen så att dagpenningen och 80 % av den del av inkomsten som överstiger 750 mk, sammanlagt per månad (granskningsperioden) kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas i dagpenning.

Enligt 18 § 2 mom. kan dagpenning avvägd enligt förtjänsten utbetalas till ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar och arbetsinkomsten under granskningsperioden motsvarar högst 90 % av den lön som ligger till grund för den

enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i grunddagpenning.

De deltidanställda har varit och är huvudsakligen kvinnor. T.ex. 1992 betalades inom ramen för tjänstskyddet sammanlagt 22 663 kvinnor jämkad arbetslöshetsdagpenning på grund av att de tagit emot deltidsarbete. Antalet utgjorde ca 75 % av alla som inom ramen för tjänstskyddet erhöll jämkad dagpenning på grund av deltidsarbete (sammanlagt 30 255). Inalles erhöll ca 6 % av alla som tog emot förtjänstskydd 1992 jämkad arbetslöshetsdagpenning på grundval av att de tagit emot deltidsarbete.

1.3. Dagpenningens periodens längd

Enligt 19 § 1 mom. betalas jämkad dagpenning antingen till ett belopp som motsvarar 150 fulla arbetslöshetsdagpenningar eller för 18 månader, beroende på vilken regel som ger dagpenning för en längre tid. Jämkad dagpenning kan dock enligt 19 § 2 mom. inte betalas för en längre tid än 24 månader, även om maximibeloppet för 150 dagar inte har blivit fullt.

Till den som har en bisyssla betalas arbetslöshetsdagpenning för 500 dagar under fyra på varandra följande kalenderår, bl.a. därför att den som fyllt 55 år och sköter en bisyssla inte skulle kunna få arbetslöshetspension om dagpenningen skulle utbetalas med samma begränsningar som till andra grupper. De jämkade dagpenningsdagarna omvandlade till fulla arbetslöshetspenningss dagar skall räknas in i maximiantalet 500 dagar.

Enligt 19 § 5 mom. är villkoret enligt den gällande lagen för att man på nytt skall bli delaktig av jämkad dagpenning sex månaders fortlöpande heltidsarbete. Enligt 19 § 6 mom. kan den som har fått ut arbetslöshetsdagpenningens maximibelopp utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från sitt arbete.

Enligt 26 § 1 mom. betalas grunddagpenning och enligt förtjänsten avvägd dagpenning för sammanlagt högst 500 arbetslöshetsdagar under fyra på varandra följande kalenderår. Det sammanlagda antalet arbets-, självrisk- och ersättningsdagar under varje kalendervecka får vara högst fem.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Jämkningsperiod och skyddat belopp

Avsikten var att använda den granskningsperiod omfattande fyra på varandra följande kalenderveckor (jämkningsperiod) om vilken stadgas i 18 § endast inom branscher där löneutbetalningsperioderna är kortare än en månad. I praktiken har stadgandet inte alltid fungerat så. Av denna orsak och för att alla skall bemötas jämlikt föreslås en sådan ändring av 18 § 1 mom. att om som jämkningsperiod används fyra på varandra följande kalenderveckor, skall det skyddade beloppet vara lika stort som den del av fullt skyddat belopp (750 mk) som motsvarar jämkningsperioden.

2.2. Jämkningsperiodens början och beräknad arbetsinkomst

Enligt gällande 18 § 3 mom. räknas granskningsperioden från den förändring som nämns i 17 § 1 mom. 1—7 punkten. Att granskningsperioden har räknats från förändringen har medfört ökat behov av rådgivning och handledning vid ansökan om dagpenning, för att folk skall ansöka om arbetslöshetsdagpenning räknat från den tidpunkt när också jämkningsperioden och arbetsinkomsten skall börja göras. Dessutom har det på grund av lagens stadgande varit svårt att samordna granskningsperioden, perioden för ansökan om dagpenning och lönebetalningsperioden.

På grund av vad som konstateras ovan föreslås att lagen inte längre skall stadga när granskningsperioden börjar. Jämkningsperioden görs sålunda i efterskott månadsvis eller för fyra på varandra följande kalenderveckor, dock med beaktande av vad som stadgas i 18 § 1 mom.

Dessutom föreslås att jämkad dagpenning i situationer enligt 17 § 1 mom. 1—4 punkten fastställs på grundval av den beräknade arbetsinkomsten, om förändringen börjar eller upphör mitt under en månad. I den gällande lagen stadgas om beräknad arbetsinkomst endast för den som medan han var arbetslös har tagit emot deltidarbete enligt 17 § 1 mom. 4 punkten.

2.3. Utbetalning av jämkad dagpenning

Eftersom enligt förtjänsten avvägt utkomst-

kydd för arbetslösa är en försäkring, är det motiverat att fortfarande jämka arbetsinkomsten av sporadiskt heltidsarbete enligt samma grunder och principer som i fråga om andra som inte har full arbetstid. Däremot är det nödvändigt att ändra lagen så att ingen på grund av tekniska omständigheter i anslutning till fastställandet av jämkad arbetslöshetsdagpenning blir tvungen att vänta oskäligt länge på sitt utkomstskydd för arbetslöshetstiden.

I syfte att minska de dröjsmål som förekommer vid utbetalningen av dagpenning föreslås att då dagpenningen fastställs kan som jämkningsperiod betraktas en kortare tid än den som nämns i 18 § 1 mom. (en månad eller fyra på varandra följande kalenderveckor), om den arbetslöse tar emot ett kortvarigt arbete enligt 17 § 1 mom. 5 punkten som infaller under två jämkningsperioder.

I dessa situationer vore det motiverat med beräknad arbetsinkomst, eftersom det skyddade beloppet (750 mk) ändå vore det belopp som avses i 18 § 1 mom. och inkomsterna beräknas så att de motsvarar inkomsterna under en månad, varvid jämkningsperioden kan förkortas. Den beräknade arbetsinkomsten fås sålunda fram genom att inkomsten av arbetet divideras med antalet beräknade arbetsdagar under jämkningsperioden och resten multipliceras med 21,5. Härvid utgår jämkningsperioden den dag som föregår dagen för mottagande av heltidsarbete, om arbete enligt 17 § 1 mom. 5 punkten infaller under två jämkningsperioder eller om personen i fråga tar emot ett sporadiskt heltidsarbete som varar längre än en månad. Om han senare, efter ett heltidsarbete som varat kortare tid än en månad, på nytt söker dagpenning, börjar den nya jämkningsperioden när detta heltidsarbete började. För att åstadkomma ett enhetligt förfarande föreslås också att inkomsten av arbete som nämns i 17 § 1 mom. 5 punkten skall beaktas vid jämkningsperioden trots att personen i fråga inte har varit arbetssökande.

2.4. Längden av perioden för den jämkade dagpenningen

Den maximitid för vilken jämkad dagpenning utbetalas är relativt kort med tanke på det nuvarande sysselsättningsläget. Det finns inte heltidsarbete att få även om man aktivt skulle

söka sig till heltidsarbetsmarknaden. Av denna anledning föreslås att i de maximibelopp och maximitider som nämns i 19 § 1 och 2 mom. skall inte inräknas jämkade dagpenningar som utbetalas för tiden mellan den 1 juli 1994 och den 31 december 1995. Jämkad dagpenning kan dock inte betalas längre än för den tid under vilken man har rätt att få arbetslöshetsdagpenning enligt 26 § 1 mom. Avsikten med arbetslöshetsskyddet är dock inte en fortsatt subventionering av deltidarbetsmarknaden. Av denna orsak är det inte motiverat att permanent slopa maximitiden för jämkad dagpenning.

När maximibeloppet och maximitiden för jämkad dagpenning enligt 19 § 1 och 2 mom. är fulla, föreligger inte längre rätt till jämkad dagpenning. På grundval av den nu gällande lagen har man rätt att säga upp sig från sitt arbete utan att förlora sin rätt till dagpenning, varvid man betalas full arbetslöshetsdagpenning.

3. Propositionens verkningar

3.1. Propositionens verkningar för individen

Till följd av de föreslagna tekniska ändringarna av lagens 18 § för snabbas behandlingen av ansökningarna om dagpenning och minskar dröjsmålen med utbetalningen, i synnerhet när det gäller personer i tillfälligt, kortvarigt arbete. Behovet av handledning i samband med ansökan om dagpenning minskar.

Det temporära slopandet av den maximala längden av perioden för den jämkade dagpenningen förbättrar i regel ställningen för dem som omfattas av jämkningen. Till den som är i tillfälligt heltidsarbete betalas alltjämt jämkad dagpenning till utgången av 1995, om inte maximitiden på 500 dagar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning går ut.

3.2. Ekonomiska verkningar

Enligt förslaget ökar maximibeloppen och maximitiderna för jämkad dagpenning inte under tiden mellan den 1 juli 1994 och den 31 december 1995. Detta ökar i någon mån

utgifterna för jämkad arbetslöshetsdagpenning. Däremot skall en person utan att förlora sin rätt till dagpenning kunna säga upp sig från sitt arbete och få dagpenning för helt arbetslösa efter det att maximibeloppet och maximitiden enligt 19 § 1 och 2 mom. har uppnåtts. Det temporära slopandet av den maximala längden av perioden för den jämkade dagpenningen kan, i rådande sysselsättningsläge, beräknas minska utgifterna för dagpenningar till helt arbetslösa med åtminstone motsvarande belopp. De föreslagna ändringarna har ingen verkan på utgifterna för utkomstskyddet för arbetslösa som helhet betraktat.

Andelen personer som har förkortad arbetstid av dem som får dagpenning avvägd enligt förtjänsten har varit betydande, ca 15 %. Nivån på dagpenning avvägd enligt förtjänsten till permitterade har tidigare varit högre än nivån i genomsnitt. Jämkad arbetslöshetsdagpenning har betalats till 5—6 % av dem som fått arbetslöshetsdagpenning på grund av deltidarbete som de har tagit emot som arbetslösa och ca 1,5 % av dem som fått arbetslöshetsdagpenning har haft någon bisyssla. Andelen arbetstagare med deltidarbete av den sysselsatta arbetskraften har ökat med ca en procentenhet från 1991 till 1993.

Till personer med förkortad arbetsvecka betalades dagpenning avvägd enligt förtjänsten till ett belopp av sammanlagt ca 40 milj. mk från den 1 januari 1994 till den 31 mars 1994. Dagpenning betalades till ca 24 000 personer och en del av dagpenningarna hänförde sig till år 1993. Under motsvarande period 1993 betalades dagpenning avvägd enligt förtjänsten på grund av förkortad arbetsvecka till ca 37 000 personer till ett belopp av sammanlagt ca 125 milj. mk. På grund av mottaget deltidarbete betalades jämkad dagpenning som förtjänstskydd under ovan nämnda period 1993 till ca 27 000 personer till ett belopp av sammanlagt ca 100 milj. mk och 1994 till ca 35 000 personer till ett belopp av sammanlagt ca 123 milj. mk. Under ovan nämnda period 1994 betalades dessutom jämkad dagpenning på grund av tillfälligt heltidsarbete för kortare tid än en månad till ca 8 900 personer till ett belopp av sammanlagt ca 30 milj. mk.

De föreslagna ändringarna ger upphov till inbesparingar för dem som betalar ut dagpenning närmast i form av minskade förvaltningskostnader.

4. Beredningen av propositionen

De föreslagna ändringarna har beretts som

tjänsteuppdrag. Innan ändringsförslagen utarbetades fördes förhandlingar om saken med arbetsmarknadsparterna.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

18 §. *Den jämkade arbetslöshetsdagpenningens belopp.* Det föreslås att termen "granskningsperiod", som ingår i paragrafen, ersätts med termen "jämkningsperiod", som bättre beskriver lagens innehåll. Paragrafens 1 mom. innehåller ett stadgande om uträkning av jämkad dagpenning. Stadgandet preciseras så att om som jämkningstid används fyra på varandra följande kalenderveckor, skall det skyddade beloppet enligt förslaget vara lika stort som den del av fullt skyddat belopp (750 mk) som motsvarar jämkningsperioden.

I 3 mom. stryks det stadgande som gäller den tidpunkt då jämkningsperioden börjar. I momentet skall i stället stadgas om möjligheten att använda en kortare jämkningsperiod i sådana fall då den arbetslöse har tagit emot ett tillfälligt arbete enligt 17 § 1 mom. 5 punkten som pågår en kortare tid än en månad och infaller under två jämkningsperioder. Arbetsinkomsten under jämkningsperioden skall då omvandlas till beräknad arbetsinkomst. Inkomsten av sådant tillfälligt arbete som avses ovan skall beaktas vid jämkningen, även om den arbetslöse inte har varit arbetssökande enligt 4 §.

Enligt 4 mom. kan en kortare jämkningsperiod också användas i sådana fall då en förändring enligt 17 § 1 mom. 1—4 punkten börjar eller upphör mitt under en månad. Den jämkade dagpenningen skall då fastställas med stöd av den beräknade arbetsinkomsten.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 1994.

1.2. Lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

19 §. *Längden av perioden för den jämkade dagpenningen.* Enligt 19 § 7 mom., som skall gälla temporärt, skall i de maximibelopp och maximitider för jämkad dagpenning som avses i 19 § 1 och 2 mom. inte inräknas den jämkade dagpenning som utbetalas för tiden mellan den 1 juli 1994 och den 31 december 1995.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 1994. Avsikten är att lagen skall gälla till utgången av 1995.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1994. Lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreslås gälla till utgången av 1995.

3. Lagstiftningsordning

De tekniska ändringar av grunderna för bestämmande av jämkad arbetslöshetsdagpenning som ingår i propositionen samt sloandet av den maximala längden av perioden för den jämkade dagpenningen för en viss tid innebär inte någon försämring av det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet. Det föreslås att lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning enligt 66 § riksdagsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 18 § 1 - 4 mom. lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), sådana dessa lagrum lyder i lag av den 30 december 1993 (1537/93), som följer:

Gällande lydelse

18 §

Den jämkade arbetslöshetsdagpenningens belopp

Den jämkade arbetslöshetsdagpenningen utbetalas så att dagpenningen och 80 procent av den del av inkomsten som överstiger 750 mark, sammanlagt per månad eller under fyra på varandra följande kalenderveckor (granskningsperioden) kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas i dagpenning.

Dagpenning avvägd enligt förtjänsten kan utbetalas till ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar och arbetsinkomsten under granskningsperioden motsvarar högst 90 procent av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i grunddagpenning.

Då dagpenningen fastställs är granskningsperioden en månad eller fyra på varandra följande kalenderveckor. Granskningsperioden räknas från den förändring som nämns i 17 § 1 mom. 1—7 punkten.

Då dagpenningen fastställs kan när en förändring enligt 17 § 1 mom. 4 punkten börjar eller upphör som granskningsperiod också betraktas en kortare tid än den ovan avsedda, om förändringen börjar eller upphör mitt under en

Föreslagen lydelse

18 §

Den jämkade arbetslöshetsdagpenningens belopp

Den jämkade arbetslöshetsdagpenningen utbetalas så att dagpenningen och 80 procent av den del av inkomsten som överstiger 750 mark (skyddat belopp) sammanlagt per månad kan uppgå till det belopp som annars hade kunnat betalas i dagpenning. Som jämkningsperiod kan även användas fyra på varandra följande kalenderveckor, varvid det skyddade beloppet är lika stort som den del av fullt skyddat belopp som motsvarar jämkningsperioden.

Dagpenning avvägd enligt förtjänsten kan utbetalas till ett sådant belopp att summan av dagpenningen jämte eventuella barnförhöjningar och arbetsinkomsten under jämkningsperioden motsvarar högst 90 procent av den lön som ligger till grund för den enligt förtjänsten avvägda dagpenningen, likväl till minst samma belopp som den arbetslöse skulle ha rätt att få i grunddagpenning.

Då dagpenningen fastställs kan en kortare tid än den som nämns i 1 mom. användas som jämkningsperiod, om den arbetslöse tar emot ett arbete enligt 17 § 1 mom. 5 punkten som infaller under två jämkningsperioder. Då en kortare jämkningsperiod används, skall arbetsinkomsten under jämkningsperioden omvandlas till beräknad arbetsinkomst. Inkomsten av arbete enligt 17 § 1 mom. 5 punkten skall beaktas vid jämkningen, även om den arbetslöse inte har varit arbetsökande enligt 4 §.

Då dagpenningen fastställs kan när en förändring enligt 17 § 1 mom. 1—4 punkten börjar eller upphör som jämkningsperiod också betraktas en kortare tid än den som nämns i 1 mom., om förändringen börjar eller upphör

Gällande lydelse

månad. Den jämkade dagpenningen fastställs då med stöd av den beräknade arbetsinkomsten.

Föreslagen lydelse

mitt under en månad. Den jämkade dagpenningen fastställs då med stöd av den beräknade arbetsinkomsten.

 Denna lag träder i kraft den
 1994.

2.

Lag**om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas temporärt till 19 § lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/84), sådant detta lagrum lyder i lag av den 30 december 1993 (1537/93), ett nytt 7 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

19 §

*Längden av perioden för den jämkade
 dagpenningen*

 I maximibeloppen och maximitiderna enligt 1 och 2 mom. inräknas dock inte en jämkad dagpenning som utbetalas för tiden mellan den 1 juli 1994 och den 31 december 1995.

 Denna lag träder i kraft den
 1994. Lagen gäller till utgången av 1995.
